

به نام خدا

## سند راهبردی نقشه راه تقسیم کار فراگیر بخش خصوصی

### طرح مسأله:

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران به عنوان بزرگ‌ترین تشکل بخش خصوصی با تحولاتی که در دهه گذشته در این نهاد به وجود آمده است با مطالبه‌گری روز افزونی برای اظهارنظرهای کارشناسی، دعوت به جلسات و کارگروه‌های تخصصی، پیشنهاد پذیرش مسئولیت در اقتصاد کشور و . . . از سوی نهادهای حاکمیتی، هم‌تایان خارجی، اتاقها و تشکلهای کشور و فعالان اقتصادی مواجه شده است. ایفای نقش نمایندگی و حمایتگری از بنگاه‌ها و فعالان اقتصادی و بخش خصوصی موجب سرازیر شدن انبوهی از درخواست بررسی مشکلات اقتصادی پیرامون محیط کسب و کار از سوی اتاق‌ها، تشکل‌ها و صاحبان کسب و کار خرد و کلان به سوی اتاق ایران شده است. همین‌طور در تعاملات بین‌المللی با توجه به نقش پررنگ اتاق‌های بازرگانی دنیا در مسایل اقتصادی کشورهای خود، درخواست‌های عدیده پذیرش و اعزام هیأت‌های تجاری از سوی این هم‌تایان اتاق ایران وجود دارد.

تعداد درخواست‌ها هم از سوی دولت و هم به دلیل افزایش مشکلات اقتصادی و محیط کسب و کار کشور، از سوی سایر ذینفعان اتاق رو به تزاید خواهد بود و نیاز به پاسخ در خور توجه با قید اولویت‌گذاری بر روی این درخواست‌ها بیش از پیش حس می‌شود.

این وضعیت هم فرصت است و هم تهدید. اگرچه اتاق و خانواده تشکلی بخش خصوصی با تقاضای انبوه درخواست‌ها مواجه است؛ از سوی دیگر با خطر ناکارآمدی و کاستی در دریافت نتایج مطلوب روبرو است. بنابراین تنها راه مدیریت فرصت‌ها و تهدیدهای موجود در عملکرد، برقراری تعادل میان ورودی‌ها و خروجی‌ها هست.

گام اول برای بوجود آوردن تعادل در ورودی‌ها و خروجی‌های اتاق، تقسیم وظایف و اختیارات در درون خانواده تشکلی بخش خصوصی است. این تقسیم به شیوه زیر انجام می‌پذیرد:

(۱) وظیفه اتاق ایران پرداختن به حل "مشکلات عمومی و فراگیر محیط کسب و کار" است، مسائلی مانند قوانین

و مقررات مالیاتی، تأمین اجتماعی، پولی-بانکی و امثالهم

(۲) وظیفه اتاقهای شهرستان پرداختن به مشکلات فعالان اقتصادی در حوزه جغرافیایی مربوطه است. در این رابطه

اتاقهای شهرستان مرجع عالی حل مشکلات و ارائه راهکارها هستند و اتاق ایران نه به این مسائل ورود می‌کند

و نه ارجاعات مربوطه را می پذیرد. طبیعی است که اتاقهای شهرستان مشکلاتی را که فراگیر هستند و جنبه عمومی دارند به اتاق ایران ارجاع می دهند.

۳) وظیفه تشکلهای صنفی پرداختن به مشکلات فعالان اقتصادی در حوزه تخصصی/صنفی مربوطه است. در این بخش، تشکلها مرجع عالی حل مشکلات و ارائه راهکارها هستند و اتاق ایران نه به این مسائل ورود می کند و نه ارجاعات مربوطه را می پذیرد. طبیعی است که مشکلاتی که فراگیر هستند و جنبه عمومی دارند قابل ارجاع به اتاق ایران هستند.

۴) وظیفه کمیسیونهای اتاق ایران پرداختن به مشکلات فعالان اقتصادی در حوزه تخصصی مربوطه است. کمیسیونها در چارچوب برنامه سالانه اتاق ایران مهمترین مشکلات محیط عمومی کسب و کار حوزه خود را معین و هدف گذاری برای اصلاح می نمایند.

۵) وظیفه اتاقهای مشترک نیز توسعه روابط تجاری و اقتصادی به کشور مقابل است و در این راستا به منزله بازوی اجرایی امور بین الملل اتاق ایران عمل خواهند کرد.

### **دستور کار سالانه بخش خصوصی**

۱) اتاق ایران باید نقشه تقسیم کار فراگیر بخش خصوصی را ترسیم و سالانه چند تغییر محدود و مشخص پیرامون محیط عمومی کسب و کار و توسعه بازار بین المللی را هدف گیری و دنبال کند.

۲) هر یک از اتاقهای استانها و تشکلهای تخصصی و اتاقهای مشترک سالانه یک یا حداکثر دو اولویت مشخص را با توجه به تعاریف فوق معین و برای به انجام رساندن آنها تا پایان سال هدفگذاری می کند. این اولویتها باید معطوف به حل یک مشکل محیط کسب و کار و یا خلق و تقویت یک فرصت باشد.

۳) اولویتهای انتخاب شده برای بررسی از حیث انطباق با موازین نقشه تقسیم کار و دادن بازخورد مربوطه به اتاق ایران اعلام می شوند.

۴) پس از نهایی شدن اولویتها، اتاق ایران نسبت به دریافت گزارش و پایش اقدامات اتاقها و تشکلها در خصوص نحوه اجرای آنها بصورت متمرکز اقدام می نماید. در این راستا اتاقها و تشکلها موظف به ارتباط و اطلاع رسانی به اتاق ایران می باشند.